

Posamezna številka:

1 krono.

"TABOR" izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 15. uri z da umom naslednjega dne ter stane celotno 180 K., polletno 90 K., oštrelitno 45 K., mesečno 15 K. Izdati po dogovoru. Pri večkratni objavi popusti.

Nar.: se pri upravi "TABORA", MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

TABOR

Posamezna številka:

1 krono.

UREDNISTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon intern. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, prtljajo. domo. Telefon št. 24. BHS poštnoštevilni znak št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne ozira. — Reklami se ne vratajo.

Leto: II.

Maribor, nedelja 9. januarja 1921

Številka: 6.

Pred koncem stavke v trboveljskem revirju.

Konstantin za zvezo z Jugoslavijo. Aretacija nemških komunistov. Regent v Sarajevu.

Krst Nemcev na obmejnem ozemlju.

Maribor, 8. januarja.

Sicer je vsakemu Jugoslovenu že zdavno razrešeno vprašanje, kako to, da je na današnjem severnem obmejnem ozemlju toliko ljudi, ki se pristevajo k Nemcem, čeprav se jim od daleč raz obraza vidi in iz spakedrane nemščine sliši, da jih je rodila slovenska mati na slovenski zemlji in da so se šele v zadnjem času v novem krstu prerodili v Nemce. Vendar je treba to za nas žalostno dejstvo venomer ponavljati. Ravno v teh časih bi bilo zelo umestno, ta dejstva kolportirati tudi daleč preko naše meje, da bo tudi širši vnanji in res pravi nemški svet izvedel, kakšne krvi so ti ljudje, ki se tu pri nas in okoli nas še izdajajo za Nemce.

So tudi med vnanjimi pravimi Nemci trezno in pošteno misleči ljudje, ki se sramujejo tistih, ki se izdajajo za najhujše Nemce, katerim pa narodni nasprotnik ob vsaki priliki lahko zaluča v obraz sramotni pečat — izdajic, prodanih duš, renegatov.

Naš somišljenik, ki živi sredi med temi prodanimi dušami, nas opozarja na šolski vzgled samo iz ene take občine, Rance pri Pesnici, in pravi:

Tu ni bilo ob zadnjem ljudskem štetju niti enega pravega Nemca — izzemši par naseljencev, ki jih je Súdmarka naselila iz Nemčije. Toda vodja ljudskega štetja je vpisoval za Nemca sakogar, da je le znal par besed lomiti nemško. In tako je izkazala občina Rance ad 70 odstotkov ljudi s proslulim nemškim „občevalnim jezikom“; in ker je

avstrijska vlada istovetila občevalni jezik z maternim jezikom, je bilo potem tudi uradno potrjeno, da živi na Ranci 70 odstotkov „pravih“ Nemcev. Če bi danes vsem tem „pravih“ Nemcem preiskali prave rojstne podatke, bi ne mogli iz vseh 70 odstotkov sestaviti niti enega. Danes večina teh „pravih“ Nemcev s takratnim vodjo ljudskega štetja, bivšim županom vred priznava, da so pravzaprav res pravi, rojeni Slovenci; a da so jih le avstrijske razmere zavedle na nasprotno pot.

Ali o iskrenosti pri teh spreobrnjenjih je danes še težko kaj zanesljivega ugotoviti. So kakor barometer pristopni pritiski vsakočasnim političnim vplivom. Dolžnost krmarjev naše vlade in jugoslovenskih političnih organov je, da imamo vse te ljudi vedno pod kontrolo, da jim ne zaupamo preveč, a da jih z lepa in prepričevalno pritegnemo nase, da jih brez ovinkov a prijateljsko in stvarno opozarjamo na bilanco, česa imajo pričakovati, če vztrajajo kot spokorjeni, od avstrijskih razmer zapeljani naši sinovi in naše hčere, pri nas tudi v viharnih časih in kaj jih čaka, če s pol srcem, z enim očesom, ali morda tajno tudi še s celim srcem, z obema očesoma pričakujejo iz Gradca propagiranega povratka avstrijske dolbe v naše kraje.

Danes po tolikih izkušnjah tekom teh treh let se nam zdi najbolj umestno, da o tej doslej koeljni točki, ki se je razpravljala doslej samo zaupno, ne le govorimo, ampak tudi delamo z odprtim vizirjem jasno in glasno.

Danes je edino na mestu odločen: aut — aut! Ali so naši, potem morajo biti celi z dušo in telesom; če se za to celoto ne morejo odločiti, potem je naša

dolžnost, da jih — izločimo mi popolnoma po receptu celovškega „Heimatdiensta“ tja, kamor si na skrivnem žele.

Le na ta radikalen in odkrit način boja je mogoče, da to močvirje dosedanje tolerančne politike razsušimo, razkužimo vseh strupenih bacilov. Čisto zgrešena metoda pa je, če kdo v slovenskih strankah misli, da bomo te danes še dvomljive ljudi pridobili, ali se jih iznebili s samimi očitki, predbacivanji in javnimi sramotenji, čes, to so bivši avstrijski renegati, ki so to in ono zagrešili in ki še danes nemškutarijo. S tako metodo jih le odganjamo od sebe ter jih sami priganjamo v tabor narodnih sovražnikov. V tem oziru smo še danes navezani na trezno politiko dobro premišljene tolerance, kakor jo mora izvajati oče, če vidi, da bi se zgubljeni sin rad povrnil nazaj v naročje domače hiše. Čez vse, kar je bilo pred prevratom, moramo potegniti — križ. Tam pa, kjer nas dejstva — ne obrekovalni jeziki — prepričujejo, da je ves naš trud, vsa naša iskrenost zaman, tam pa brez pardona udariti naravnost, in pred tem udarcem nas ne sme ovirati nam svobodno kulturno mišljenje dotičnega zakrknjenega grešnika.

Ne, je dotični liberalce, je klerikalec, za nas mora biti merodajno samo eno: je narodno naš ali ni. Pri tem slednjem vprašanju nas ne sme motiti, če dotični morda še ne obvladuje našega jezika; dajmo mu priliko, da se ga priuč; sicer pa nas mora tu na meji voditi načelo, da je tudi drugorodec lahko naš dober sodržavljaj. Kdor to noče biti, hajdi z njim preko meje!

Isti šolski vzgled, kakor za občino Rance, velja seveda tudi za vse sosednje

občine. Po teh občinah so kot učitelji delovali sami Nemci ali nemčurji. Naravno je, da sad njihovega dela še danes plodi naprej. Na nas je, da pariramo ta strup s protistrupom: z ljubeznijo in toleranco, tam kjer gre, z batinami — prav po receptu „Heimatdiensta“ in „Südmarke“ — tam, kjer z lepa ne gre. Le na ta način bomo polagoma smotreno prekrstili vse naše obmejno ozemlje. Vsak drug recept in politika — torej ako ostanemo pri dosedanjem močvirnem, solzaškem načrtu — bo prekrstil še nas in pogreznil bo v doglednem času naše prelepe Slovenske gorice v večinsko morje nasilne germanizacije.

In narod, ki bi si mirno dopustil tak samomor, ne zasluži boljše usode!

Dr. Fero Müller:

Krutost zakona.

II.

Od zadnjega članka naznanilo se mi je več konkretnih slučajev z raznimi pritožbami.

Ker pa ni namen teh člankov obravnavati vprašanje, če se godijo v kazenskem postopanju krivice in kake, se v podrobnosti posameznih slučajev ne morem spuščati. Glede visočine kazni je treba najprej preurediti postavbo in jo postaviti na podlago, ki odgovarja sedanjim razmeram.

Ce se kdo polasti človeka v namen, da ga izroči tuji oblasti, ali če odvede z silo ali zvijačo žensko, otroka starišem, če ponareja denar, če posili žensko itd., zahteva naš kazenski zakon navadno isto kazen ječe od 5—10 let, kakor če poskusi kdo koga umoriti, ali če kdo koga ubije — ali pa če kak siromak ali 16 letni fant ukrade kako

mogočno. Zlata, bodi moja, ljubi me in postani mi družica v bodočnosti. Zlata, končaj moje brezupno življenje in izgovori besede, katere tako nestrpno pričakujem od tebe, le besedice: jaz ljubim te!

Zlata so se zalile oči s solzami, vrgla se je na moja prsa, objela me z obema rokama okrog vratu in najine ustne so se strnile v prvem poljubu...

„Drago, moj Drago, tudi jaz te ljubim neskončno, iz vsega srca. Drago, ti si moj in ostaneš moj za vedno!“

„Zlata...!“

„Drago, zakaj si me pustil tako dolgo čakati, ko si vendar moral videti, da te ljubim že davno, že od najinega prvega srečanja, od onega trenutka ko si mi prvič govoril o ljubezni in o tvoji idealni bodočnosti, katero si želiš? ...“

„Zlata, bal sem se, da si s prehitrim korakom ne zaigram svoje sreče. Le ta bojazen me je zadrževala!“

Zopet in zopet sem jo poljubljal, poljubljal sem ji ustne, oči, poljubljal sem ji solze, ki so ji tekale po licih od prevelike sreče. Naenkrat pa postane ona resna, pogleda mi v oči in me vpraša:

(Konec prih.)

Kratek sen.

(Odlomek iz dnevnika idealista).

Ze pred več meseci, kmalu po mojem prihodu v to mesto, je stopilo dvoje bitij na pot mojega življenja. Prvo teh bitij naj ima idealno ime: „Zlata“, drugemu dam bolj prozajično ime: „Marija“.

Zlata je mlada, neizkušena, toda izobražena deklica, ki je nedavno stopila v svojo devetnajsto pomlad. Je navnega, sramežljivega vedenja, pred ljudim človekom povesi oči kot vsako dekcle, ki je vsa svoja detinska leta preživelo za samostanskimi zidovi. In to deklico črnih las, krasnih očij in ljubkega obraza sem vzljubil z vso svojo idealno dušo. Moja ljubezen do Zlate prihaja iz srca, Zlato ljubim vroče in nežno, v njej sem spoznal deklico, ki bi popolnoma ustrezala vsem željam, po katerih hrepeni moja duša. Hotel sem si počasi pridobiti njeno ljubezen, a njeno srce je obdajala ledena skorja, katero še ni predrla nobenega mladeniča ljubezen. Samo enkrat se je odvajala ta skorja, a samo za kratek čas, samo za toliko trenutkov, da se je zagnogla odeti z novim ledom.

Noč in dan sem sanjal o svoji Zlati;

uredil sem si način življenja tako, da sem skoro ves svoj prosti čas prebil v njeni bližini. Skušal sem z vsemi neznostimi nje dokazati, kako silno jo ljubim. In končno je res iz mojih ljubezni polnih pogledov in iz mojih besed, v katerih sem ji slikal svoje želje bodočnosti in skupnega življenja z mojo bodočo družico, iz vsega tega je vendar začela razumevati mojo dušo. Njeno čisto dekliško srce se je počasi odpiralo prvi ljubezni. Lahko bi si jo osvojil z nenadnim naskokom, a bal sem se, da trenutna ljubezen ne bi ostala trajna in to me je zadrževalo pred prenatrjenim korakom. V nedeljo, 8. februarja sem imel službo. Pred odhodom v urad sem prosil Zlato za sestanek, oziroma skupni izprehod po uradnih urah. Ni mi obljubila in tudi upanja nisem mnogo imel, da se uresniči moja želja. Minute mojega uradnega časa so mi tekale kot najdaljše in najdolgočasnejše ure mojega bivanja v pisarni, delo mi je bilo zoperno. Končno se je kazalec na uri vendar začel približavati h koncu uradnega časa. Naenkrat potrka nekdo lahno in hitro na okno moje pisarne in zakliče moje ime. Ozrem se proti oknu in ujamem s pogledom le še krilo moje Zlate. Kako sem prišel takrat iz pisarne, mi je še

danes neznano, samo to vem, da sem že trenutek pozneje stal na cesti pred njo, pred mojo Zlato. Napotila sva se čez mestni park proti trem ribnikom. Kramljala sva vso pot, govoril sem ji o svoji idealni ljubezni in o deklici, katero ljubim z vso svojo dušo in katero popolnoma osvojiti je edina moja želja. In tedaj je spoznala, da ljubim njo. Toda še se ji nisem razodel. Ura najinega sprehoda je minila kot hip in prišel je čas ločitve. — Nisem sicer zamudil ničesar, a prisegel sem si, da mi ne sme niti na nikak način prva ugodna prilika.

V noči od 12. do 13. februarja sem imel prelepe sanje:

Bila sva z mojo Zlato sama v sobi. Sedela je pri oknu in sklanjala svojo glavico nad ročnim delom, jaz sem pa slonel zraven nje ob pianinu. Ze več minut sva molčala. Videl sem na njej, da nekaj pričakuje. Njeno utripajoče srce in burno dviganje prsi mi je bil jasen dokaz nestrpnega hrepenenja po razodetju prve ljubezni. Vedela sva oba, da je sedaj prišel oni veliki trenutek, po katrim sta že toliko časa hrepeneli najini duši. — Počasi in skoro neslišno sem dahnul besede:

„Zlata, moja Zlata, jaz te ljubim iz vse moje velike idealne duše. Čisto in

veliko podjetje za svoto, ki je višja kakor 4000 kron. V vseh teh slučajih se res lahko kazen zniža do enega leta; toda, če sodni dvor zniža kazen tudi za najkrajši čas pod 5 let, je obtoženi že zgubil pravico pritožbe.

Glede zadnjič opisanih primerov moram pripomniti, da se mi je pozneje slučaj glede uboja financarja, ko je dobil ubijalec samo kazen 18 mesecev, od najkompetentnejše strani pojasnil drugače. Dotični finančni paznik ni bil v službi in je ubijalca prej naravnost dražil in izzival pri nekem plesu na tak način, da je prišlo do pretepa in pri tej priliki do uboja. V tem slučaju je bila torej milejša kazen opravičena in dela vso čast takratnim sodnikom. Mnogokrat odločuje število olajševalnih in obtežilnih okoliščin. Toda tudi v tem oziru je zakon zastaran. Naše življenje pozna vse druge razmere, kakor so jih poznali takrat, ko so pred 70 leti delali naš sedajni še vedno veljavni kazenski zakon. Brez dvoma je bilo življenje takrat mnogo manj komplicirano; živelo se je mirnejše, uživalo drugače in pa trpelo drugače.

Današnje življenje je hlastno drvenje po uživanju in zaslužku, ki prime in preobrazijo človeka že v otroških letih, med tem, ko so prej ljudje navadno prišli šele po 20. letu do zavesti življenja. Kako vse drugačne so danes naše potrebe, naše zahteve, kako strgani in oslabele so naši živci in kako povsem drugačne so politične razmere sedaj v primeri z nekdanjimi.

Vse to upliva na človeka in se javi sem ter tja na način, katerega zamaš iščemo med olajšalnimi ali obtežilnimi okolnostmi. Če v tem oziru moderni in ljudomili sodnik ne pomaga — mora čutili obtoženec tudi v tem oziru vso krutost zakona.

(Konec prihodnjic.)

Notranja in zunanja politika.

*** Vprašanje prestolonasledstva.**

Vprašanje prestolonasledstva se v Beogradu te dni razpravlja jako živahno. Gre namreč za to, ali naj se sprejme v ustavo določbo, da preide prestolonasledstvo, v slučaju da izumrejo možki Karadžordževići na žensko linijo ali ne. Demokratska stranka se je postavila na stališče, da prestolonasledstvo ne sme preiti na žensko linijo. Sicer pa se to vprašanje še ni rešilo in se bo o njem razpravljalo, ko se vrnejo v Beograd vsi poslanci.

* Pred izročitvijo nam prisojenih, po Italiji zasedenih ozemelj. Po vestih iz Beograda morajo Italijani baje že do 10. t. m. zapustiti ter izročiti naši upravi ona ozemlja, ki so po rapalskem sporazumu prisojena nam. Zasedba in prevzetej teh ozemelj se bo izvršila na najslabesnji način. Ljudstvo, ki je dolgi dve leti ječalo pod italijansko okupacijo, pripravlja velikanske manifestacije.

* Sestanek vrhovnega sveta. Ag. Hav. potrjuje, da bo sestanek vrhovnega sveta v Parizu dne 19. t. m. Razmotrivalo se bo stališče zaveznikov sprčo neizpolnitve raznih določb mirovne pogodbe in protokola spaške konference po Nemčiji.

* Italija in Habsburžani. Kakor izgleda, se hoče Italija držati vseh obveznosti, ki jih je podpisala v rapalskem sporazumu, tako tudi glede povratka Habsburžanov. K madžarskim nameram, obnoviti monarhijo ter poklicati na prestol bivšega avstrijskega cesarja Karlo, bo

zavzela Italija odločno stališče ter se pridružila Jugoslaviji, Romuniji in Čehoslovaški, da, ako treba prisili Madžare tudi z represalijami do tega, da opuste svoje namere. V tem slučaju bi se izvedla nad Madžarsko efektivna blokada, ki bi prepričala vsak procvit in življensko silo Madžarske.

* Komuniqueji v delu ministrskih svetov. V četrtek dopoldne od 17. do 20. ure je bila seja ministrskega sveta, na kateri so pretresovali ustavni načrt ter se je sklenilo, da se bodo v bodoče izdajali uradni komuniqueji o delu vlade na ministrskih sejah, da javnost ne bo površno ali enostransko informirana o delu ministrskega sveta.

* Stambulijski o bolgarsko-jugoslovenski zvezi. Stambulijski se je izjavil napram nekemu zastopniku „Venkova“, da je imel skupno 20 govorov radi poljsko-čehoslovaškega sporazuma. Hkratu je opozarjal, da naj preduje Čehoslovaška za bolgarsko-jugoslovenski sporazum, še najboljše pod osebnim vodstvom, akoravno niso beograjski vladni krogi za tak sporazum. Bolgarija bi se rada podvrgla sodnemu dvoru, sestavljenemu iz slovanskih narodov, ki bi odločali o bolgarsko-jugoslovenskih diferencah.

* Zamenjava talcev. Kakor znano, so zaprli boljševiki večje število madžarskih oficirjev, ki so se nahajali v Rusiji kot vojni vjetniki ter sporočili v Budimpešto, da bodo za vsakega komuniste, ki ga bo usmrtila Horthyjeva vlada, umorili oni po enega omenjenih vjetnikov. Budimpeštanska vlada je prišla vsled tega v težak položaj ter je opetovano intervenirala v Moskvi, pa vedno brez uspeha. Sedaj pa je končno odgovoril Čičerin, da je sovjetska vlada pripravljena zamenjati te vojne vjetnike za vjete komuniste. Tako se bo sedaj izvršila zamena talcev. Madžari bodo dobili nazaj svoje oficirje, boljševiki pa madžarske komuniste.

* Prestolni govor grškega kralja. Pri otvoritvi grškega parlamenta je predikal kralj, kakor poroča „Die Neue Freie Presse“, globoko ginjen prestolni govor, v katerem se je izrazil o sreči radi velike ljubezni svojega naroda in pripoznanje antante grških pravic.

* Boj med Konstantinovci in Venizelisti. Navidez se je izvršil povratek kralja Konstantina v Atene mirno, v resnici pa se oster boj med pristaši kralja in pristaši Venizelosa na drugi strani nadaljuje tudi še sedaj. Razkritih je bilo te dni na Grškem že več zarot Venizelistov proti Konstantinu in njegovim pristašem. V Carigradu pa je neki Venizelist izvršil atentat na člana grške vojaške komisije v Turčiji, majorja Dragumisa, ki je bil težko ranjen.

* Sinfajnovci so nameravali razstreliti Tover. Iz Londonu se poroča: „Daily Express“ poroča, da je policija razkrila komplot sinfajnovcev, ki so hoteli razstreliti Tover.

* Dementi o sklopljenju kanadske, ameriške in avstralske flote. Kakor se poroča „Daily Mailu“ iz Otave, se je izjavil pomorski departement, da je kanadska mornarica imela le manever v Tihem oceanu. Poročila listov, da se je sklopila kanadska, ameriška in avstralska flota, so neosnovana.

* Perzija se prikloni sovjetui republiki? Iz Londona se poroča preko dunaj. dop. urada: Po komnističnih vesteh namerava ruska vlada prikloniti Perzijo sovjetni republiki.

Dnevna kronika.

— Kako pobijemo nemške šoviniste. Iz vrst naših narodnih žensk smo prešli: Venomer slišimo, čitamo in tudi same poskušamo, da se naši nemški someščani ne marajo sprjazniti z našimi novimi razmerami in da še vedno žive v starih avstrijskih časih, katere si žele zopet nazaj. Slišimo o raznih navetih in groznjah, kako bi se dalo to nevzdržljivo razmerje predrugačiti. Po našem mnenju je rešitev te uganke jednostavnejša, kakor si jo mislimo. Nemci nam ne morejo očitati, da se nismo potrudili še preveč, da bi se z njimi sporazumeli, da bi živeli kot dobri sosede med seboj. Ker tako trdovalno odklanjajo našo ljubezen in iskrenost, no dobro, pustimo jih pri miru. Meženske nismo za rogoviljenje in razbijanje. Ravno me ženske, gospodinjic, matere posebno imamo čisto drugo, izdatnejše orožje v svoji oblasti. Recimo, od danes naprej ne da nobena Slovenka niti vinarja v nemška podjetja. Le v najhujši sili, če dotičnega blaga res ni bobiti pri slovenskih trgovcih in obrtnikih, tedaj si izberimo kako nemško podjetje, katerih lastniki niso ne renegati in se politično ne izpostavljajo preveč. Naloga ženskega društva bi bila, da zbere vse slovenske in take solidne nemške tvrdke. In če smo že primorane v tako nemško trgovino, odločno zahtevati slovensko postrežbo. V tem smislu vzgajajmo tudi svojo mladino. Čast slovenskega dekleta zahteva, da občuje samo s slovenskimi fanti; še bolj velja to tudi za naše slovenske fante. Če tako delamo vztrajno in dosledno, v enem letu morajo vsi strupeni nemški šovinisti sami od sebe izginiti ali pa poginiti.

— Ljubljana kakor Maribor. Iz Ljubljane nam poročajo: V Mariboru se jezite, da vam domači in tuji verižniki izvažajo na vagono zaklane živine k našim sovražnikom v Nemško Avstrijo. In vi kličete našo belo Ljubljano na od pomoč. Mislite, da je v Ljubljani sami kaj drugače, kaj bolje? Nasprotno. Tudi od tu se izvažajo na cele vlake naše najlepše živine k našim drugim sovražnikom na jug. Pred prazniki so nam pobrali menda vse kure in peteline, gosi in race, seveda zaklane in desetkrat preplačane; vse je izginito proti Trstu. Trezno misleči — in teh je v Ljubljani veliko manj nego v Mariboru — se že danes povprašujejo, kaj bo spomladi z našo živino, ko bo kmet to, kar ni do sedaj razprodal, živino obdržal za se. Obljublja se nam iz Dalmacije prost uvoz vina, olja in rib. To bi bilo že nekaj, a nadomestilo za našo lepo živino to ni. Svetujemo vam, ne zanašajte se glede odprave verižništva na našo belo Ljubljano, ki je samja vsa prečrna samih verižnikov, z dovoljenjem in podporo tistih, katere kličete na pomoč.

— Korošci se kesajo. Dan za dnem postajajo Korošci bolj siti one blažene Avstrije, katero so si tako želeli, da so raje zanjo odali pri plebiscitu svoj glas, nego pa za svojo pravo domovino Jugoslavijo. Ze takoj po odhodu naših oblasti in po prevzetju po avstrijskih je zmanjkalo tudi najpotrebnejših živil. Zginil je beli kruh, pojavile pa so se zopet zloglasne karte in mučno nastavljanje pred trgovinami. Te in druge neprijetnosti, katere jim je prinesla blažena Avstrija v plačilo za izkazano ji naklonjenost, je privedlo tudi najbolj zagrizene nemčurje do tega, da si danes ne žele nič bolj nego povratka Jugoslovenov in z njimi lepih starih časov. „Česar si človek želi, o tem rad govori“, pravi pregovor in tako tudi Korošci posebno zadnje čase mnogo govore, da bo plebiscit ovržen ter da pripadejo zopet Jugoslaviji. Gotovo pa je eno: če bi se danes vršil plebiscit, bi Avstrija ne dobila niti 10 odstotkov glasov.

— Können Sie Deutsch? Iz delavskih krogov se nam poroča: Daleč smo prišli v Mariboru. Namesto, da bi zdaj tretje leto Jugoslavije mi Jugosloveni zahtevali, da bi vsi naši Nemci, ki jih pustimo tu živeti večinoma od nas, vsaj za silo že znali slovenski, so obrnili oni orožje proti nam in zahtevajo od nas,

da znamo mi nemški. Tu ne mislimo samo na kakšno privatno kupčijsko podjetje, ne, ampak v mislih imamo našo slavno delavnico. V tej delavnici sicer ves ta čas ni bilo odveč jugoslovenskega duha, ker slovenskega delavstvo prevladujejo nemškonacionalni komunisti in stari avstrijski duh iz Dunaja in Ljubljane. Vendar je bilo vsaj veliko uradništva, ki je bilo ali je vsaj za silo znalo slovensko. Odkar je Ogrinc za svoje zasluge s preganjanjem Slovencev avanziral za centralnega inšpektorja in odkar smo dobili na mesto načelnika rodom. Poljaka, renegata Dolinschka, pa je delavnica postala zopet to, kar je bila pod Avstrijo. Novi načelnik z delavci sploh noče govoriti slovenski, tudi še tisto ne, kar zna. Ali vrhunec nesramne predrznosti pa je, če se pride slovenski delavec ponudit za sprejem v službo, stavijo nanj revolver vprašanja: „Können Sie Deutsch?“ In če mora odgovoriti, da ne zna, mu pokažejo hrbet, rekoč: „Dann ist nichts zu machen“. Kaj, če bi mi šli recimo samo, po vseh pisarnah delavnice in naših kolodvorov in bi vsakega uradnika in uradnico vprašali: „Znae slovenski?“ Najbrže od polovice teh ljudi bi slišali odgovor: „Nein, wir haben es nicht nötig. Wir sind doch in Jugoslawien...“ Da, take odgovore slišimo. In mi naj vse to mirno prenašamo? Kje je naša „Zveza“, kje naša internacionala in kje naša vlada, ki vse to trpi in — podpira? Ne bi imela internacionala v zgorej navedenem slučaju krasno priliko doprinesiti dokaz, da je res internacionala in ne samo nemškonacionalna komunistična organizacija?

— Logačan, ki je te dni dopotoval v Maribor, pripoveduje, da pričakuje prebivalstvo Logatca in drugih vasi, ki jih bodo te dni zapustili Italijani, nestrpno njihovega odhoda. Nekateri pravijo, da bodo za Kalabreži pokadili s starim usnjem. Italijani se že nekaj dni pripravljajo na odhod ter že pripravljajo postojanke za straže na novi meji. Obenem so tudi že uvedli kontrolo nad prometom med njim in nam prisojenim ozemljem.

— Bogata in mogočna Italija. Ko so Italijani prišli v naše primorsko ozemlje, so zaslepljali naše ljudstvo z bogatstvom in mogočnostjo Italije. Tekom teh par let, kar ječi naše ljudstvo pod italijansko šako, pa je to ljudstvo imelo že nešteto prilik, prepričati se o tem opevanem bogastvu Italije. Tako bogastvo je Italija pokazala našemu Primorju tudi za zadnje božične praznike, ko je izginita bela moka in kruh. V našem po Italiji zasedenem ozemlju že nekaj tednov ne poznajo več belega kruha, črn pa je na — karte. Meso stane v Trstu kilogram 18 do 22 lir, po naši valuti 94.50 do 115.50 K. Količej boljše moške obleke stanejo 600—800 lir, po naše 3000 do 5000 K. Tako izgleda italijansko bogastvo, s katerim so oblagodarili naše Primorje. Umevno je, da vsled tega tudi pri nekaj najbolj zagrizenih iredentistih gine veselje do „odrešiteljev“ ter si jih žele k vrugu ter celo javno po ulicah kriče „Evviva l'Austria!“ Dobro bi bilo, da bi se na to spomnili vsi tisti zabavljači, ki mislijo, da so povsod drugod nebesa, samo v Jugoslaviji pekel.

— Odmevi 13. oktobra. Veeraj v soboto dopoldan se je vršila pred mariborskim sodiščem razprava proti glavnemu uredniku našega lista, Reharju, uredniku Jugu. knjigovodji Dolezalu ter akademiku Verstovsku, radi objave ozir. nepriglašene sklicanja protestnega shoda 13. oktobra. Ker se je smatrala ustmena priglasitev za veljavno, so bili obtoženci oproščeni. Prve tri je zastopal dr. Avg. Reisman (pisarna dr. Osenjak), zadnjega pa dr. A. Juvan.

— Slovenski trgovci so sklenili, da so za letos še odpovedo veselju samostojne predpustne zabave in da se vsi udeležci prvega plesnega venčka „Olepševalnega društva“ v soboto 15. januarja v Götzovi dvorani.

— Prosluli g. Ačimovič, vodja ljubljanske carinarne je povišan za carinskega nadzornika ter — premeščen v Maribor. S tem misli pristojna oblast menda odpomoči težkočam naše obmejne carinarne. Čudno zdravilo,

Ne pozabi naročnine!

— Nenavadna megla je nastopila v petek večer in se vzdržuje ob južnem mokrem vremenu še dalje. Megla pri naša kali za razne bolezni. Pojav take megle v tem času v našem kraju je navadno v zvezi z izrednimi elementarnimi dogodki na vnanjih ozemljih vulkaničnega značaja.

— Starejšine „Triglava“. Za soboto, 8. t. m. se vabi tem potom vse tovariše, da se zanesljivo udeležijo s trakovi plesa akademske mladine.

— V soboto 15. januarja zvečer se bo v Götzovi veliki dvorani nekaj izredno lepega videlo in slišalo. Naše „Olepševalno društvo“ priredi namreč na jako olupšan način svoj veliki prvi plesni venček. Ob tej priliki se bo najlepše pokazalo koliko požrtvovalnih prijateljev in lahkonogih, rajanja željnih prijateljic ima naše „Olepševalno društvo“.

— Rusko plačilo za naše gostoljubje. Iz Beograda se poroča: Ker je z raznimi dokumenti dognano, da so se ruski begunci pričeli vtiškati v naše notranje-politične stvari, je ministrski svet sklenil, da se ustanovi poseben oddelek, ki se bo pečal izključno z ruskimi begunci in zbiral podatke o njihovem zadržanju.

— Našim dopisnikom pri Sv. Lenartu. Klerikalci dobro vedo, od kod prihajajo kritike o okrajnem zastopu in hranilnici. Oni dobro vedo, da ima tajnik v okr. hranilnici vse preje, samo ne s temi kritikami niti posredno niti neposredno opravili in da bi ga mi ravno tako čisto po nedolžnem obdolžili, da na te kritike v „Taboru“ on odgovarja v „Straži“ in „Slov. Gospodaru“. Klerikalci vse to dobro vedo in vedo tudi, da bi preje iz mrtvega priklicali kakšen glas, kakor pa ravno iz ust tega s svojo bridko usodo prezadovoljnega, napram svojim gospodarjem preboječnega uradnika le eno besedo k vsem dosedanjim kritikam v „Taboru“. Ampak naši klerikalci niso ljudje, kakor jih je Bog ustvaril: tam kjer se ne morejo maščevati nad tistim, nad katerim bi se radi, bruhajo svoje maščevanje nad nedolžnimi ljudmi, ki jih imajo v svoji oblasti. Ravno zdaj bo leto, odkar so se ravno nad tem nedolžnim človekom tako gnusno maščevali, da so se potem, ko so uvideli, da laž in obrekovanje tudi za klerikalce ne rodi vselej zaželjenih posledic, bali, da bo namesto žrtve njihovega nečloveškega maščevanja javnost zahtevala zadoščenje in da bo javnost pokazala na prave krivce zapravljenih milijonov, glede katerih so razni Roškarji, Sumani in Zeboti vedoma krivično obdolžili to svojo žrtev. In kaj je naredila ta žrtev? V trenutku, ko so jo klerikalni mogotci najhujše udarili z naglo in sramotno odstranitvijo iz sramotno plačane službe, so bili njegovi ob enem udarjeni otroci, ki so nas prosili za božjo voljo, naj o tem zverinskem početju katoliških odborikov ne pišemo niti besedice v takratnem „Marib. Delavcu“, češ, saj se mora brez javnosti izkazati, da je oče glede vseh obrekovanj popolnoma nedolžen. Storili smo to uslugo, čeprav bi nam bila v političnem oziru v marsičem koristila in smo molčali. A kakor izvemo zopet iz čisto drugih virov, klerikalci zopet pripravljajo za to svojo žrtev slično obletnico. To pot ne bomo molčali, ker smo iz višjih ozirov primorani potegniti celo krinko raz obraz katoliških izkoriščevalcev okrajnega zastopa in hranilnice. Apeliramo pa na vse naše dopisnike iz Sv. Lenarta naj po možnosti spoštevajo, da klerikalci namenoma delajo krivico tajniku okrajne hranilnice s tem, da ga dolže, da je on pisec in inspirator tozadevnih kritik iz Sv. Lenarta. Naši gg. informatorji in dopisnik v Sv. Lenartu imajo prilike dovolj, da so očitno krivico onemogočijo ter objavijo klerikalne obrekovalce na laž!

— Izobraževalno društvo privatnih nameščencev ima svoj redni letni občni zbor v sredo dne 12. t. m. zvečer ob pol 19. uri v dvorani „Stare pivovarne“ v Jurčičevi ulici z sledečim redm: 1. Letna poročila. 2. Volitev novega odbora. 3. Slučajnosti. Vsi člani društva se uljudno vabijo, da se zborovanja zanesljivo udeležijo.

— Ukinjenje plina. Poroča se nam, da se z današnjim dnem ukine proizvodnja plina. Hišni gospodarji se opozarjajo, da zatvorijo plinovce cevi.

— Slovanska Čitalnica v Mariboru je imela v petek zvečer svoj 59. letni občni zbor. O letošnjem delovanju je poročal predsednik prof. Medved, ki je povdarjal važnost in potrebo tega kulturnega društva za srednje sloje zlasti danes, ko so se časopisi tako zelo podražili, da si uradniki nè morejo naročevati po več časopisov in tako s kritičnim očesom zasledovati javnega življenja. Letos proslavi Čitalnica, ki je obenem najstarejše narodno društvo v Mariboru, svojo 60. letnico. — Na to so sledila poročila tajnika in blagajnika, ki je opozarjal na ogromne izdatke, katere ima društvo z rastočo draginjno ter povdaril, da društvo z dosedanjo mesečnino 2 K ne more več izhajati. Knjižničar je poročal, da je število čitateljev napram prejšnjem letu nenavadno padlo in da treba knjižnico prenesti v čitalnične prostore, ki jih ima dosedaj v podnajemu Z. J. Ž. V dosedanjem lokalu, ki je obenem premajhan, pa po zimi ni mogoče poslovati, ker ni zakurjen. — Ker je prof. Medved odklonil novo izvolitev v odbor, je prof. Voglar predlagal predsednikom društva našega starega mariborskega narodnega delavca, g. Ivana Kežarja, ki je bil soglasno in z navdušenjem številnih navzočih iz vseh strank izvoljen za predsednika. Ravno tako so bili soglasno izvoljeni ostali odborniki: tajnik prof. Heric, blagajnik uprav. Masten, vodja kolodvorske počte g. Novak, vodja telef. urada Bracko, nadrev. Jarh, dr. Lipold, prof. dr. Voglar in dr. Reisman. Preglednikom računa sta izvoljena dosedanja gg. svetnik Knop in lekarnar Vidmar. Na to je bilo sklenjeno zvišeti članarino na mesečno 4 K in čimpreje urediti za Maribor prepotrebno ljudsko knjižnico.

— Ljubljanski dopisni urad objavlja z ozirom na zadevne komentarje v raznih listih: Vest o prekmurkem kmetškem in delavskem kongresu nam je bila doposlana od „Zveze županov in občinskih preostojnikov dolnjelendavskega okraja v Dolnji Lendavi“ s prošnjo, da jo sporočimo listom. Ljubljanski dopisni urad je torej zgolj na prošnjo omenjene „Zveze županov“ posredoval notico listom, ne da bi jo bil izdal uradno ali kot svojo. Ljubljanskim listom se je naknadno tudi sporočilo v izdaji vesti LDU, da se je ta notica sporočila listom na prošnjo „Zveze županov za Prekmurje.“ Zalibog je to pojasnilo izostalo za mariborske liste, vendar pa bo ta naknadna ugotovitev, da ni oficijelna, morda zadostovala mariborskim listom.

— Trgovski nameščenci pozor! Vsi trgovski nameščenci se prosijo, da pomočniškemu odboru gremija nemudoma, najkasneje pa do 18. t. m. pismeno javijo, koliko plače se jim je izplačalo ob novem letu izven božičnih ali novoletnih daril in koliko službenih let imajo. Dopisi se naj oddajo ali pošljejo na naslov: Pomočniški odbor gremija trgovcev v Mariboru, Slovenska ulica št. 8 dvorišče.

— K zločinu v Spod. Sv. Kungoti smo izvedeli še sledeče: Morilec Franc Eferl je vinar in znan posilneš, ki za vsako malenkost grozi s svojo vojaško puško. V nedeljo večer je prišlo v gostilni Burkhard med gosti do prepira, pri katerem so Eferla vrgli ven. To ga je tako ujezilo, da je začel streljati. Zadel je Marijo Sori, mater 9 otrok, ki je obležala na licu mesta mrtva. Poleg te žrtve je en strel zadel še nekega možkega, a ne smirno nevarno. Eferl je po dejanju zbežal, a se je v petek zjutraj zopet potikal okoli te gostilne ter grozil, da jih bo še par vstrelil.

— Na ulici umrl. Anton Strohmajer, star 68 let, hranilnični ravnatelj v pokoju, stanujoč v Münzgrabenstrasse št. 4 v Gradcu, se je pripeljal predvečerašnjem z vlakom ob pol 11. uri v Maribor na obisk. Ko je šel peš proti mestu, se je na Aleksandrovi ulici št. 8 pred gostilno Černovšek mahoma zgrudil na tla. Rešilna postaja, ki je jadrno došla na lice mesta, je zamogla le konstatirati smrt radi kapi. Odpeljan je bil v martovošnico.

— Roparski napad na postajo Ormož. Na kolodvorsko postajo Ormož se je te dni izvršil roparski napad, ki popolnoma spominja na kino-filme iz Wild-Westa. Pridr po noči tolpa oboroženih, našemljenih mož na kolodvorsko postajo, nastavi službujočemu uradniku nož in revolver na prsi in zahteva denar. Najprej je moral oddati svoj denar, potem denar iz blagajne in ker je bilo roparskim vitezom še vse to premalo, so zahtevali še ves denar iz glavne blagajne. Ali do te blagajne uradnik nima vseh ključev. Torej hajdi, zbuditi načelnika. Ko gredo buditi načelnika, pridr od strani nič hudega sluteč nočna straža s svetiljko. In to je zado-stovalo. Pogumni junaki so jo urnih krač pobrisali, pustivši načelnika v postelji in oropanega uradnika pri prazni blagajni. Domneva se, da je to neka prvaška roparska tolpa, ki je zadnji čas tudi po hrvaških progah uprizarjala slične Wild-West trike.

Kultura in umetnost.

— Operni večer v Mariborskem gledališču. V torek, 4. t. m. nam je podalo naše gledališče prvi operni večer z uprizoritvijo dveh enodejank: Bloudekovo: „V vodnjaku“ in Suppéjevo: „Lepo Galateo“. Doslej smo imeli priliko slišati tri operete. Zadnja: „Ama-conke“ je uspela dobro, edino zbor nam ni ugajal, ker je v tonu padal in netočno vstopal. Prvi operni večer pa nam je že pokazal, kaj zmore dobra volja in energično vodstvo. Bili smo, upoštevaje razmere, povsem zadovoljni. Prijetno nas je iznenadila spretnost in odločnost novega kapelnika g. Vogriča. Uverjeni smo, da posveti vse svoje moči za napredek našega gledališča, v kolikor zadeva njegovo stroko. Cudili smo se zboru, ki je tokrat zelo dobro izvršil svojo nalogo. Režija je bila dobra, scenerija zanič! Pri prvi igri je bila luč slaba, vzhajanje lune pa smešno in nerodno. Tišina noči in tajništvono vzhajanje meseca bi moralo gledalca očarati, a gori omejena nerodnost pokvari vso poezijo. Občinstvo — itak malo pozornosti — komentira, se smeje in se zabava s šepetanjem. Prosili bi malo več ozira na ono malo ljudi, ki hodijo v gledališče radi umetniškega užitka, ne pa zaradi smeja in kramljanja! Z lučjo na odru ne znajo ravnati. Tako je bilo razsvetljeno, kar bi moralo biti v lunini sencin narobe. Tudi pri „Lepi Galatei“ je bila scenerija pomanjkljiva: v sredini dva stebra, ob straneh ateljeja pa goli steni, kakor v temnici. Ti nedostatkuplivajozelo neugodno na gledalca. Glavne osebe v obeh igrah so rešile svojo nalogo v pohvalni meri. Ga. Ožegovičeva je podala čarovnico prav dobro, kljub slabi maski. Zelo prijetna je bila gđ. Mezgečeva v ulogi Jerice, ki je iskala sveta svoj ljubezni v kresni noči. Janka je pel g. Šimenc prav dobro. Tudi g. Povhe (Jurij) je bil dober v igri, čeprav za petje nerazpoložen. Kvartet ni posebno ugajal, pač pa je zbor dobro nastopil in častno rešil svojo precejšnjo nalogo. Posebno lepo in uglajeno je bilo iz daljave prihajajoče petje. Omeniti je treba, da je bilo izvajanje godbe v nekaterih točkah premočno in je udušilo petje igralcev. Mitološko komična opera „Lepa Galatea“ je po svoji lahkoti v glasbi in besedilu gledalcem bolj ugajala. Zato ni bilo čuti toliko klepetanja, tem več pa porednega smeja med občinstvom. Igra je bila podana povsem dobro in tudi petje je bilo dobro. Ga. Ožegovičeva kot služabnik Pigmalionov in ljubimec „Galateje“ je bila povsem na mestu. Lepo Galateo je predstavljala gđ. Mezgečeva, ki je pela mnogo boljše kot Jerice v „Vodnjaku“. Izborjen je bil g. Šimenc v ulogi kiparja Pigmalion; g. Povhe pa je ohripel in ni mogel priti do veljave. —do—

Najnovejša poročila.

— Pred koncem rudarske stavke. Ljubljana, 8. januarja. Direktna pogajanja med delavstvom in Trboveljsko premogokopno družbo, ki so se pričela včeraj in katere so dovedla do zhliz-

nja v par točkah, se danes nadaljujejo. Kakor se računa, bo mogoče že danes prišlo do začasnega sporazuma, ako se posreči premostiti par poslednjih zaprek. Konstantin za zvezo z Jugoslavijo. DKU Atene, 7. januarja. (Havas.) V zbornici se je izrazil kralj Konstantin, da je helenska država trdno odločena, lojalno sodelovati z antantnimi veselilami, pridobiti njihovo zaupanje in vpeljati boljše stike. Tudi naj se vzpostavi zveza z Jugoslavijo. Omenil je dalje tudi projekte porok, ki bi tesneje zvezale vladarske družine Grške in Romunije.

Aretacija nemških komunistov.

LDU Praga, 7. jan. „Narod. politika“ javlja, da so v Gabloncu aretirali nemškega komunisto Stricha, ki je deloval zlasti med socialnodemokratsko omladino. Tudi njegovega tovariša Roningerja iz Gablonca so aretirali v Znojmu v trenutku, ko je hotel uteči v Avstrijo. Ko ga je redar aretiral, je Roninger potegnil iz žepa pismo in ga snedel. Pri njem so našli še pismo nemsk. levosocialističnega poslanca Krabicha. Roninger je vpisan na praški nemški univerzi in je član nemške spartakovske zveze ter deluje kot komunistični kurir.

Regent v Sarajevu.

LDU Beograd, 7. januarja. Sinoči ob 23. uri 30 min. je odpotoval regent Aleksander v spremstvu svojih adjutantov v Sarajevo, kjer se bo mudil dva do tri dni.

Normalen promet na avstrijskih železnicah 10. t. m.

DKU. Dunaj, 7. jan. Prometno ravnateljstvo Južne železnice sporoča, da bodo s pondeljkom 10. tm. zopet normalno obratovali osebni vlaki, ki so bili ustavljeni radi stavke 4. januarja.

Masaryk za posvetovanje z delavci.

LDU Praga, 7. januarja. „Tribuna“ doznava, da je naprosil predsednik Masaryk socialnodemokratsko in narodnosocialno stranko, naj mu prijavita primerno število delavcev kot zastopnike, s katerimi bo od časa do časa imel posvetovanja o najaktualnejših socialnih, gospodarskih, kulturnih in splošnopolitičnih vprašanjih.

Za delavce.

LDU Beograd, 7. januarja. Včeraj so se v ministrstvu za socialno politiko sestali od vseh ministrstev določeni višji uradniki h konferenci, kateri je predsedoval minister Milivoj Jovanović. Razpravljali so o ukrepih glede izboljšanja gmotnega stanja delavcev. Smatra se, da je treba nemudoma kaj ukreniti v tem smislu.

Prostovoljni borci proti komunistom

LDU Beograd, 7. jan. Ko je vlada izdala razglas o naredbah proti boljše-vikom, se je v Pančevu priglasilo 120 dobrovoljev, da izvedejo to naredbo ter se stavilo tamošnjemu mestnemu poveljniku na razpolago.

Upravniki beograjskega konzervatorija.

LDU Beograd, 7. januarja. Prosvetno ministrstvo je sestavilo komisijo, ki se bo pečala s kvalifikacijo onih, ki postanejo upravniki beograjskega konzervatorija.

Agrarne zajednice v Vojvodini.

LDU Beograd, 7. januarja. Ministrstvo za trgovino je na predlog ministrstva za agrarno reformo dalo privoljenje za protokoliranje agrarnih zajednic v Vojvodini.

Glavni urednik: Radovoj Rehar. Odgovorni urednik: P. M. Voglar.

Mala oznanila.

Sluga se takoj sprejme v javni bolnici v Mariboru. 13 3-2

Sabica, katera bi hotela poslovati v javni bolnici v Mariboru, naj se takoj javi. 12 3-2

Velika pošiljatev limon, orig. zaboj po 300 komadov à 200 K, pri tvrdki Vinko Hmelak, Maribor, Slomškov trg 6. 3 3-3

Brivnica Frana Novaka na Aleksandrovi cesti št. 22 se priporoča. 22

Prevzamem čiščenje in likanje ovratnikov, srajc, zapestnikov, oblek in zastorov. Aleksandrova cesta, Pod piramido št. 183a. 19

Krasno stanovanje s 6 sobami v Trstu, v sredini mesta, se zamenja za stanovanje s 3-4 sobami v Mariboru ali v kakšnem drugem večjem mestu v Jugoslaviji. Ponudbe na Albert Pertolt, Trst, via di Torbianca 28. 27

Proda se 8 tednov star foks, čiste pasme. Studenci, Prešernova ulica 4, dohod. Ob bregu 19. 23

Proda se 7 tednov stari prešič. Vprašati Miklošičeva ulica 2. 24

Velika klet se odda v najem. Vprašati Miklošičeva ulica 2. 25

Siva damska boa se je izgubila v petek na potu od glavnega kolodvoza do restavracije Götz. Odda naj se proti dobri nagradi pri Nowaku, Gosposka ulica št. 9. 29

Radi selitve se po nizki ceni takoj proda: Kuhinjska oprava, steklenice in stari papir. Maistrova ulica 14, III. nadstr. 15

Gospodična išče stanovanje z hrano. Ponudbe na upravništvu. 6

Proda se pohištvo spalne sobe in kuhinje. Naslov v upravništvu. 8

Nepoznat!

Bolje bi bilo, da se više za Vašo budućnost zanimate, nego za moju. Govoriti mogu s Vama, gdje ljudi govore, a ne razbojnici. Glupa pisma ne primam. Toliko na znanje. 17

Gjuro Tišma.

Kuhinjska oprava

vsakovrsna posoda, otoman in tri posteljne odeje se ceno proda. Glavni trg 18, I. nadstr., levo. 26

Jos. Martinc

Maribor 625
Galanterijska veletrgovina

Dam v najem

dve kleti, ena manjša, ena večja, pripravni za vino in tudi za drugo shrambo. Poizve se pri hišniku Koroška cesta št. 43. 18 2-1

Tovarna usnja in gonilnih jermenov

PHIL. KNOLH, KLAGENFURT (Celovec)
Prvovrstni jermeni za vse obrate, mašete in tehnične potreb- 21
ščine 6-1
Najsposobnejša tovarna usnja!

"TRIGLAV"
carinsko - posredniško podjetje
Tih. S. Miloševića, Maribor
Zrinskega trg 5/I.
10-6 909

Saldokontist

mlajša moč, se takoj sprejme. — Ponudbe na upravo »Tabora«.

Priden in vesten delavec

se takoj sprejme v tiskarni, Strossmayerjeva ul. št. 5.

Hiša

v Mariboru, s 14 stanovanji, se proda. Vprašati Goričan, Lajtersberk 343. 16

Cistokrven volčji pes

se je zgubil. Odda se proti lepi nagradi Aškerčeva ulica (Carnegieasse) št. 3, prtiličje, levo, pri g. Zwirn. 14

Gonilni jermeni

iz pravega la usnja v raznih širinah. Sivalni in vezalni jermeni v zalozni pri **Iv. Kravos**, Aleksandrova cesta 12. 5-5 912

Stavbeno in umetno ključavničarstvo

Ferdo Babič
Maribor, Splavarska ul. 3

Prevzema vsa v to stroko spadajoča dela. Postrežba točna! 769 Cene solidne! 10-10

Halo! Kam pa danes? Halo!
V gostilno k Ani Žičkar na kolone, :-: kjer se bodo dobile najboljše :-:
jetrne in krvave klobase
kakor tudi pristni haluzan.
Za obilen obisk se toplo priporoča
Ana Žičkar
Maribor, Meljska cesta.

Podpirajte domačo obrt!!
Stavbeno in umetno ključavničarstvo
Franjo Kumerc
MARIBOR Pod mostom MARIBOR
Prevzema vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor tudi popravo vseh poljedeljskih strojev, mlatilnic itd. 705
Postrežba točna! Cene solidne!
Podpirajte domačo obrt!!

Dražba lova.
Lovska pravica v krajevni občini Ščavnica se da potom dražbe do 30. junija 1926 v zakup. Ta dražba se vrši na uradnem dnevni mariborskega okrajnega glavarstva v četrtak, dne 20. januarja 1921 ob 10. uri dopoldne pri Sv. Lenartu v Slov. gor.
Okrajno glavarstvo Maribor, 23. decembra 1920.
Dr. Lajšič s. r.

Pohištvo
Spalne, jedilne in gosposke sobe, kuhinjska oprava, podložki, modroci, otomane, spalni in dekoracijski divani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse vrste lesenega, železnega in tapcirane pohištva v vsakem slogu od prosje do najfin. izvršitve po jako nizkih cenah pri tvrdki za pohištvo
KAREL PREIS, Maribor
Slemenčkova trg št. 6
Svoboden ogled! 217 Ceníki zastoj!

Restavracija na južnem kolodvoru v Mariboru
se priporoča potujočemu občinstvu.
Priznana izborna kuhinja.
Pristna vina in sveže pivo.
Fr. Stickler.

Pohištvo!
Tovarna in zaloga Koroška cesta 46-53
Peter Hochnegger in drugovi
priporočajo
svojo bogato zalogo kompletnih spalnih sob, kuhinjske oprave iz mehkega in trdega lesa, kakor posamezne dele po znižanih cenah.

Posojilnica v Mariboru
Narodni dom
Je zvišala obrestno mero za hranilne vloge na **4%**
od 1. januarja 1921 nadalje.
Ravnateljstvo.

Motorje za istosmerni tok
(Gleichstrom)
14 HP, 3 HP, 1 HP z napuščaji (Anlass), ter motor na plin proda
Mariborska tiskarna d. d.
Jurčičeva ulica 4.

Govorite povsod slovenski!

Otpremni ured
drž. željeznica SHS 941 2-2
EMIL EICHHORN
Zagreb, Osijek, Brod, Bos. Brod
Spedicije, svake vrsti uskladištenje, ocarinjenje, preselenja vlastitim pokučtvenim kolima i t. d.
Utemeljeno 1879. Brzjavni: Eichhorn.

JUGOSLOVENSKA MATICA
priporoča
krojača Konrada Mihelič
rodom iz Sv. Barbare pri Mariboru. Bil je najboljši krojač v Pulju, postal nedavno žrtev italijanske druhali, ki mu je požgala hišo z vso opravo in živi sedaj kot begunec v Mariboru. **Volkmarjeva ulica št. 1**, Svabova hiša. Prosi pomoči s krojaškim delom. Izvršuje vsa dela točno, solidno in po najnižjih cenah. 874

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru
prevzame
vsako vrsto straženja v mestu, na kolodvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Pojasnila v pisarni: **Pristaniška ulica 2.**

Ljubljanska kreditna banka
Podružnica v Mariboru
Obrestuje vloge najugodnejše. Daje vsakovrstne kredite. Izvršuje najkulantnejše vse bančne transakcije.
Centrala v LJUBLJANI. — Podružnice: SPLIT, CELOVEC, SARAJEVO, TRST, GORICA, CELJE, BOROVLJE, PTUJ, BREZICE.
Delniška glavica in rezerve 95.000.000
Izvršuje najkulantnejše vse bančne transakcije.